

Jak uzdravit nemocný svět?

Peníze, vzhled, popularita, intriky, faleš, povýšenost, nulová morálka, nevzdělanost – proč mě tato slova napadají, když se zamyslím nad dnešním světem, nad dnešní mládeží, zkrátka nad celkovou lidskou populací? Mohla bych pokračovat dál, ale proč se zaměřovat na záporné stránky světa, když to jde i jinak? Protože kolem sebe vnímám v podstatě více ty záporné stránky než ty kladné, měla bych se zamyslet nejdříve sama nad sebou a pak teprve nad ostatními. Kde se vzal ten negativní pocit? Jestliže jsou jím poznamenáni i jiní, pak by se každý měl pozastavit nad svým životem, nad tím, kam svět spěje, ale i když vidíme, že leccos není v pořádku, málokdo se poučí a udělá krok k lepšímu.

Byly doby, kdy si člověk chránil svou osobní čest. Cítil, že nic hodnotnějšího není. Dnes mívám někdy pocit, že hledání čestných lidí se rovná pověstnému hledání jehly v kupce sena. Kam zmizela pravdomluvnost, poctivost, bezúhonnost? Nechci se smířit s tím, že svět ovládly nadutost, povýšenost, velkopanské chování a závist. Lidé chtějí vidět určitý morální příklad, potřebují vzory. Někdy se však chovají jako ovce, jež obdivují a napodobují svého „vůdce“, aniž by si to dotyčný svými morálními vlastnostmi a občas i rozumovými schopnostmi zasloužil, a pak se ony špatné stránky lidstva masově šíří dál a pro společnost se stávají takřka normou.

Málo lidí si uvědomuje, co je krása života. To, že člověk nemá zrovna nejdražší auto, nejmodernější mobil, luxusní oblečení či ideální postavu, neznamena, že je něco méně než ti, kteří to mají. V životě jsou důležitější věci, třeba to, že ráno vstaneme, můžeme sami od sebe dýchat, vidět, slyšet, hýbat se. Co může být lepšího, než když nás obklopuje milující rodina, přitulí se k nám domácí mazlíček, venku na nás čeká opravdový přítel, ucítíme teplé hřejivé slunce na kůži, nadýcháme se čerstvého vzduchu a pozorujeme úžasnou přírodu, co nám tu ještě zůstala! Nad tím se jen málokdo pozastaví, lidé to mnohdy berou jako samozřejmost a netuší, jaké mají štěstí, že právě tohle vše je běžnou součástí jejich životů.

Najít životní pohodu, rovnováhu – to podpoří kvalitu života. Člověk musí vědět, co od života chce. Je důležité si uvědomit, že nesejde na tom, co kdo povídá o naší osobě. Chceš mít dobré známky ve škole? Tak měj. Baví tě něco jiného než ostatní? Pokračuj v tom. Líbí se ti jiné oblečení než většině? Nos, v čem se dobře cítíš. Miluješ svou rodinu? Řekni jí to. Člověk by se neměl bát být jiný a měl by si uvědomit, co je v životě důležité. O těchto prioritách by neměli uvažovat pouze jedinci, nýbrž celá lidská populace. Kam směřuje tento svět? Je dobré, že kupř. medicína pokročila dál či že se technologie vyvíjí. Ano, v některých oborech lidské činnosti

dosahujeme úžasného pokroku. Jak je ale možné, že totéž lidstvo současně zapomíná na přírodu, zvířata, na podstatu života! Říkáme, že zvířata jsou divoká, nebezpečná, ale přitom jsou to tvorové, kteří stále žijí podle zákonitostí přírody, tak, jak mají, zatímco lidé jsou bytosti, které zapomínají na základní hlediska, která nám byla vštěpována od pradávna, a slovo „morálka“ už pro některé téměř nic neznamená. Proto dochází k násilí, krádežím, proto vidíme kolem sebe lest, pokrytectví, podlost a zákeřnost. Někteří se dostali na scestí, avšak jestliže se lidstvo nevzpamatuje, může to mít nedozírné následky. Zastavme tuto devastaci etiky dřív, než bude pozdě. Proto by bylo třeba co nejdříve si uvědomit, co je pro nás podstatné, co je důležité pro to, abychom na naší planetě mohli existovat a spolupracovat jako lidé. Obávám se, že kdyby si moje slova přečetla dnešní mládež, nic by si z nich nevzala, možná by se mi i vysmála a dál by pokračovala v tom, co většina dělá. Dobře, jejich volba, ale všechno se všem bohužel vrátí, pak každý bude rád za to, co mu zbyde, jestli vůbec něco.

Přála bych si, aby ze světa zmizelo násilí, na lidech i na zvířatech, aby ze světa zmizela faleš, přetvářka, podlé chování některých jedinců, aby si lidé uvědomili, že nemají mezi sebou válčit, ale pomáhat si, aby pochopili, že příroda, země, na které žijeme, dům, ve kterém bydlíme, rodina a spousta dalšího tu nemusí být věčně, ať lidé berou každou maličkost jako výjimečnou, ať si uvědomí, proč jsme na světě. Člověk nebyl stvořen proto, aby ukázal, co špatného v něm je, jak umí ublížit ostatním, jak dokáže válčit, jak dokáže penězi trumfnout druhé nebo jestli je lepší než jiní lidé. Člověk se zrodil proto, aby se stal součástí populace, jež dokáže spolupracovat a vytvořit dobrý svět pro ty, co přijdou po nás. Nemůže nám být přece lhostejné, v čem a jak budou žít naše děti. Když se se současným stavem nic neudělá a všichni budeme jen přihlížet, tak ať se pak nikdo nediví, že to jde s námi z kopce. Určitě by se našla spousta lidí, co by s tím chtěli něco udělat, ale nemají odvahu to změnit. Možná je jednodušší podvolit se zavedenému pořádku. To je ovšem krátkozraké. Normální je mluvit pravdu, nelhat, myslet i na druhé, nejenom na sebe, žít i pro budoucnost, nikoli jen přítomností, umět stát za svými názory, ale respektovat i názory druhého. Na tom všem musí zapracovat každý z nás. Sám od sebe ten zázrak nepřijde.